

119

MINISTRIES

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

Hebreeën 4: In Zijn Rust, Nu Of Later?

Krijgen christenen nog steeds de opdracht om op de 7^e dag letterlijk te rusten, de Sjabbat? Veel mensen zeggen tegenwoordig nee. Ze beweren dat we niet langer letterlijk hoeven te rusten op de Sjabbat, omdat Jezus onze Sjabbatsrust is geworden. Deze gedachte is gebaseerd op Hebreeën 4.

Hebreeën 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ...

Er bestaat een populaire christelijke doctrine die stelt dat we momenteel in Zijn rust zijn vanwege ons geloof in de Messias. Deze visie onderwijst ons dat we daarom niet langer letterlijk op de Sjabbat moeten rusten, maar gewoon geestelijk moeten rusten in de Messias.

De populaire website GotQuestions.org legt dit standpunt duidelijk uit:

Hebreeën 4 is de beslissende passage over Jezus als onze Sjabbatsrust. De schrijver aan de Hebreeën spoort zijn lezers aan om "binnen te gaan" in de Sjabbatsrust waarin Christus voorziet. Na drie hoofdstukken, waarin hij hen heeft verteld dat Jezus superieur is aan de engelen en dat Hij onze Apostel en Hogepriester is, smeekt Hij hen om hun hart niet tegen Hem te verharderen, zoals hun vaders hun hart hadden verhard tegen de Heer in de woestijn. Vanwege hun ongeloof ontzegde God die generatie de toegang tot het heilige land, zeggende: "Mijn rust zullen zij niet binnengaan" (Hebreeën 3:11). Op dezelfde manier smeekt de schrijver aan de Hebreeën zijn lezers om niet dezelfde fout te maken door Gods Sjabbatsrust in Jezus Christus te verwerpen. "Er blijft dus nog een Sjabbatsrust over voor het volk van God; want wie Zijn rust is binnengegaan, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne. Laten we ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen" (Hebreeën 4:9-11).

<https://www.gotquestions.org/Jesus-Sabbath.html>

Dit leidt tot de conclusie dat we niet elke week op de Sjabbat letterlijk moeten rusten, maar dat we in plaats daarvan nu elke dag de geestelijke rust hebben, zoals GotQuestions.org in ditzelfde artikel aangeeft:

We rusten niet langer slechts één dag, maar stoppen voor altijd met het zwoegen om Gods gunst te verwerven

<https://www.gotquestions.org/Jesus-Sabbath.html>

Dus, volgens Got Questions, hebben christenen nu "rust" in de Messias, en deze geestelijke rust heeft de letterlijke wekelijkse dag van de Sjabbat vervangen.

Sommigen vatten Hebreeën 4:3 daarom zodanig op dat we op de 7^e dag Sjabbat niet langer hoeven te rusten. Ze zeggen: "Jezus is onze Sjabbat, we zijn elke dag in rust. We hebben niet elke week een speciale dag nodig om uit te rusten."

Maar wat als ze het mis hebben?

In deze studie gaan we de misvattingen rondom dit vers behandelen. We zullen uitleggen wat de Sjabbat is, voor wie die is bedoeld en wat het symboliseert. We zullen laten zien hoe de Sjabbat is verbonden met de Messias. We zullen ook uitleggen wat de auteur van Hebreeën bedoelt als hij zegt dat we "Zijn rust binnengaan". We zullen laten zien hoe de wekelijkse Sjabbat vandaag de dag nog steeds net zo van toepassing is als altijd. En ten slotte zullen we laten zien hoe we nog steeds de Sjabbat zullen houden, zelfs als we Gods uiteindelijke rust na de opstanding binnengaan. Zoals altijd zullen we alles toetsen aan de Bijbel en vertrouwen op het Woord van God, niet op door mensen gemaakte doctrines die recenter in de geschiedenis zijn ontstaan.

In Genesis lezen we wanneer de Sjabbat werd ingesteld. Het was niet bij de Sinaï, toen God de geboden aan Israël gaf, maar het was bij de schepping, toen Hij klaar was met het maken van de wereld (Genesis 2:3).

Genesis 2:3

En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk dat God schiep door het te maken.

De Sjabbat kunnen we vinden in de Tien Geboden. God draagt ons op om op de zevende dag te rusten van ons werk (Exodus 20:8-10).

Exodus 20:8

Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt.

"**Gedenk**" ... herinner jij je wanneer Hij ons de Sjabbat heeft gegeven?

Vers 11 zegt dat het vlak na de schepping was.

Exodus 20:11

Want in zes dagen heeft de HEERE (JHWH) de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE (JHWH) **de sabbatdag**, en **heiligde die**.

Dus we krijgen de opdracht om op de 7^e dag Sjabbat te rusten, omdat God op de 7^e dag Sjabbat heeft gerust. We houden deze dag heilig omdat God die dag heeft geheiligd.

Heilig betekent "apart gezet" zijn. Het moet anders zijn dan alle andere dagen, omdat JHWH ons al vanaf het begin heeft opgedragen om te rusten, naar Zijn voorbeeld.

De 7e dag Sjabbat werd in het begin, in Genesis 2, ingesteld en de Sjabbat werd ook voor de mens gemaakt:

Markus 2:27

En Hij zei tegen hen: De sabbat is gemaakt ter wille van de mens, niet de mens ter wille van de sabbat.

De Sjabbat was dus NIET iets nieuws op de Sinai en het werd gemaakt voor de gehele mensheid.

We moeten dan ook begrijpen dat als de Sjabbat in het begin door JHWH apart werd gezet, Hij dit niet apart heeft gezet voor Zichzelf, maar als een voorbeeld voor de gehele mensheid.

We hebben al vanaf het begin de opdracht gekregen om deze dag apart te zetten.

Exodus 20:8-11

Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE (JHWH), uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE (JHWH) de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE (JHWH) de sabbatdag, en heiligde die.

God heeft de Sjabbat dus niet alleen aan Israël gegeven, maar aan de gehele mensheid. Jezus, Zijn Hebreeuwse naam is Jesjoea, zei precies dat in Markus 2:27. De Sjabbat werd gemaakt voor de mens - niet alleen voor de Joden, niet alleen voor de mensen op de berg Sinai, maar voor iedereen. Dit is logisch, omdat de Sjabbat de rust symboliseert die we binnengaan vanwege het geloof, en die rust is niet alleen voor Israël.

JHWH doet alles met een reden.

De Sjabbat is profetisch. De Sjabbat is bedoeld om ons te onderwijzen over de eindtijd die nog moet komen. We zullen die profetie later in de studie gaan behandelen.

Een direct probleem bij het verwijderen van de letterlijke toepassing van de Sjabbat is, dat we bij de wederkomst van de Messias lezen, dat de Sjabbat nog steeds wordt gehouden, zelfs na het 1000-jarig rijk, bij de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Jesaja 66:23

En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE (JHWH).

Gedurende de 1.000-jarige regering van JHWH zullen alle mensen van Sjabbat tot Sjabbat aanbidden.

Dit is net zo letterlijk als de nieuwe maancyclus zelf. De maan verwijst naar eenheden van de maanden, de Sjabbat verwijst naar eenheden van de weken.

Het letterlijk houden van de 7^e dag Sjabbat is geldig en van toepassing, zelfs NADAT onze Messias is teruggekeerd.

Is het dan logisch om te geloven dat de Sjabbat heilig werd gehouden toen onze Messias hier in de eerste eeuw bij ons verbleef, en ook zal gelden bij Zijn terugkomst, maar dat er in de tussentijd, gedurende 2.000 jaar, geen letterlijke toepassing zal zijn van de Sjabbat?

Welke vreemde doctrine concludeert dat de Sjabbat een aan/ uit-schakelaar is, die door onze Vader wordt bediend.

De vervulling van het geestelijke begrip neemt niets weg van de fysieke toepassing ervan, en op dezelfde manier is de fysieke toepassing bedoeld om ons het geestelijke begrip ervan te leren.

De moderne doctrine probeert deze concepten vaak te scheiden als wederzijds exclusief, maar deze concepten zijn Bijbels gezien tot in de kern met elkaar verbonden, wat veel verder gaat dan alleen de Sjabbat.

Een voorbeeld dat dit punt ondersteunt, is het huwelijk. Net als de Sjabbat werd het huwelijk in het begin vastgesteld. Net als de Sjabbat is het een profetisch symbool - het verwijst naar het "huwelijk" tussen de Messias en Zijn volk (bijv. Efeze 5). Net als de Sjabbat is de profetische realiteit van het huwelijk geen ontkenning van de letterlijke instelling van het huwelijk.

Laten we ons eens in de zaak verdiepen.

Zijn we al in Zijn rust binnengegaan? Het is populair om te onderwijzen dat dit het geval is.

Mattheüs 11:28-30

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn **juk** op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Dus, wanneer bezitten we die rust?

Hier vertelt onze Messias niet wanneer we die rust zullen ontvangen. Hij belooft alleen dat we die rust zullen vinden als we Hem volgen.

Deze passage gaat over het onderwijs van Jesjoea in tegenstelling tot het onderwijs van de schriftgeleerden en de Farizeeën. Als Hij zegt dat we Zijn "**juk**" moeten opnemen, bedoelt Hij dat we van Hem moeten leren, en door dat te doen, zullen we rust vinden.

De Farizeeën legden zware lasten op de mensen en verhinderden hen om de werkelijke rust te ervaren. Daarentegen is de last van Jesjoea licht en geeft Hij rust.

Dit is in letterlijke zin verbonden met de Sjabbat. In het volgende hoofdstuk, Mattheüs 12, onderwijst Jesjoea op de Sjabbat. Hij legt uit hoe de Sjabbat-voorschriften van de Farizeeën zware lasten op het volk hadden gelegd, waardoor het moeilijk was om de Sjabbat te houden, maar de Sjabbat-voorschriften van Jesjoea bevorderen leven en barmhartigheid. Als we de Sjabbat houden op de manier waarop Jesjoea dit onderwees, ervaren we de rust waarin Jesjoea voorziet.

Deze passage gaat niet echt over de eschatologische "rust", hoewel de wekelijkse Sjabbat wel een beeld is van die ultieme rust die we in de komende wereld zullen genieten. Nee, deze passage gaat over de letterlijke Sjabbatrust, die we onder het "juk" van Jesjoea kunnen vinden, Zijn onderwijs. En deze rust kunnen we nu al ervaren, als we de 7^e dag Sjabbat houden op de manier waarop Jesjoea die heeft gehouden.

Toch suggereren velen dat we ook die eschatologische "rust" al hebben ontvangen in de Messias.

Zoals we aan het begin van deze studie al hebben vermeld, gebruiken veel mensen Hebreeën 4 om de gedachte te ondersteunen dat we de Sjabbat niet meer letterlijk hoeven te houden omdat we nu al rust hebben in de Messias. Het belangrijkste bewijs voor deze visie zijn de volgende woorden in Hebreeën 4:

Hebreeën 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ...

Op het eerste gezicht kunnen we uit deze woorden snappen, waarom er wordt gezegd dat de gelovigen Zijn rust al zijn binnengegaan. Je kunt een dergelijke uitleg nog gemakkelijker aannemen als je er al vanuit gaat dat deze woorden zo moeten worden begrepen.

Er wordt onvermurwbaar onderwezen, dat omdat we zogezegd al in Zijn geestelijke rust verkeren, er absoluut geen geldige reden meer is om Zijn Sjabbat letterlijk te houden, zoals het Woord onderwijst.

Er wordt enorm veel vertrouwen gesteld in de uitleg van deze woorden. Een dergelijke uitleg geeft een theologische vergunning om bepaalde bevelen van God verouderd te verklaren. Het is dan ook een aantrekkelijke doctrine voor degenen die onderwijzen dat één dag rust per week gebondenheid is, in plaats van vrijheid (Psalm 119:45).

In plaats van een wekelijkse geheiligde (apart gezette) rustdag, zoals het Woord van God ons onderwijst, en JHWH ons heeft getoond in de schepping week, zijn we nu zogenaamd elke dag geestelijk aan het rusten. Daardoor wordt het zevendaagse patroon, dat in het begin werd ingesteld, verworpen omdat het is vervuld in deze nieuwe doctrine.

Meestal wordt geleerd dat Israël in de woestijn een ander Evangelie heeft gekregen dan wij. Ze moesten "werken" doen om aanvaardbaar te zijn voor God. Er wordt onderwezen dat Israël in de woestijn moest "werken" om de Wet van God te houden, om zo rechtvaardig te zijn voor God. Wij daarentegen kunnen zogenaamd rusten van onze werken.

(<https://www.gotquestions.org/Jesus-Sabbath.html>)

We zullen dat perspectief gaan toetsen aan de context van Hebreeën 4:3.

We zullen zien dat deze populaire interpretatie van Hebreeën 4:3 de gezonde Bijbelse leer heeft verlaten, en een filosofisch en theologisch Alice in Wonderland is geworden. Als één vers tot een hele doctrine leidt, dan is dat niet veel Bijbelse onderbouwing voor iemands theologie. Als we Hebreeën 3 en 4 onderzoeken, zal dit vrij duidelijk worden.

Los daarvan zorgt deze doctrine ervoor dat het Bijbelse onderwijs over de Sjabbat verandert. Dat is het doel van deze doctrine. Dezelfde Sjabbat die onze Messias (Christus) en elke andere auteur van de Bijbel hield wordt opzij gezet en vervangen door de alledaagse "*we hebben nu rust in Christus*" doctrine.

In plaats van volgens het gebod "*letterlijk elke 7e dag te rusten*" zeggen velen nu: maar "*wij hoeven niet meer elke 7e dag letterlijk te rusten*"

Wat eerst zondig was is nu niet langer meer een zonde.

Houd in gedachten, rusten is hoe JHWH de Sjabbat heeft geheiligd of apart heeft gezet van alle andere dagen van de week. Wat de aanhangers van deze doctrine suggereren is dat onze Messias is gekomen om alle dagen gelijk te maken, en ons te onderwijzen om de Sjabbat niet langer apart te zetten of heilig te houden.

Het is verontrustend dat alleen dit ene vers uit de brief aan de Hebreeëen wordt gebruikt, als basis en ondersteuning voor deze doctrine. Vanuit dit vers wordt de hele doctrine opgebouwd. Het is natuurlijk geen goede manier om een doctrine te baseren op slechts een paar woorden in de Bijbel. Vooral als daarmee wordt onderwezen dat één van de belangrijkste geboden van God is veranderd of afgeschaft.

Nog een ongelukkige realiteit is dat velen deze doctrine niet toetsen aan de Bijbel, maar gewoon vertrouwen op menselijke leerstellingen. Als we een halve zin uit de context halen van een hele brief, dan is het niet zo moeilijk om in te zien dat je daarmee een ernstig risico loopt op een foutieve uitleg. Als er ooit een reden is om iets te toetsen (1 Thessalonicenzen 5:21), dan is dit een goed voorbeeld.

We veronderstellen vaak dat anderen slimmer zijn dan wij en vertrouwen op honderden jaren doctrinaire geschiedenis. Dit zijn allebei belemmeringen om deze doctrine zelf te gaan toetsen. Beide obstakels kunnen het gevaar met zich meebrengen dat er fouten ontstaan in onze theologie. Alle gelovigen zijn uitgerust om Zijn Woord te begrijpen en te bestuderen (1 Johannes 2:27). Aan het eind kunnen we niet naar onze leraren wijzen als we worden geoordeeld. Wij zijn zelf verantwoordelijk en aansprakelijk voor wat we geloven.

Moeten we daarom niet gaan vaststellen of Hebreeëen 4:3 bewijst dat we nu in Zijn rust zijn binnengegaan? Moeten we de context niet eens gaan overwegen? Blijven we gewoon vertrouwen op menselijke doctrines, die de geboden van God afschaffen?

Wat is de Sjabbat?

Voordat we deze uitleg van Hebreeëen 4:3 gaan toetsen aan de Bijbel, moeten we de basisprincipes van de Bijbels vastgestelde Sjabbat begrijpen.

Omdat de zevende dag in Genesis 2:2 tot een "apart gezette" dag werd uitgeroepen, geldt vanaf dat moment al de opdracht om deze dag "apart gezet" (heilig) te houden. Het is ook een eeuwig verbond, dat het tegenovergestelde is van een "eindig verbond." Denk daar eens even over na. Heeft JHWH het een eeuwig durend verbond genoemd, omdat Hij het zou gaan beëindigen?

Exodus 31:16

Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond.

Het bestaat gewoon uit rusten, en het niet rechtstreeks aan het werk zetten van anderen, of dieren. Dit is de manier om de dag "**apart te zetten**" (heilig te houden) van alle andere dagen.

Welke problemen bestaan er binnen de reguliere uitleg over de Sjabbat, die we nog niet hebben besproken?

1) Zelfs de buitenlander/vreemdeling (niet Jood), die is geënt op Israël, wordt opgedragen om de Sjabbat heilig te houden. Er is geen verschil tussen de Joodse en niet Joodse gelovigen.

Dit is een probleem voor degenen die onderwijzen dat God verschillende instructies geeft aan verschillende groepen mensen. In werkelijkheid onderwijst Gods Woord dat er één Wet is voor iedereen. Degenen die Gods Woord proberen te scheiden en te onderwijzen dat God onderscheid maakt tussen 2 of meer groepen mensen, begrijpen Gods plan en de bedoeling van Zijn instructies niet.

2) Wij lezen dat de Sjabbat nog steeds bestaat, en wordt gehouden in de profetische toekomst, na het 1000-jarig rijk.

Dit is een probleem voor mensen die onderwijzen dat het kruis de inzet van Sjabbat op de 7e dag heeft afgeschaft. Als de letterlijke naleving van de Sjabbat werkelijk werd afgeschaft, waarom wordt die dan in de toekomst wel gehouden? Er is geen verschil in het houden van de Sjabbat, vóór en na het kruis en zelfs in het 1000 jarige rijk.

3) We lezen ook dat Jesjoea heeft verklaard dat niet één jota of tittel van de Wet voorbij zou gaan totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, en de gehele Wet en de Profeten zijn vervuld. We weten dat nog niet alles van de Wet en de Profeten volledig is vervuld totdat Jesjoea in Openbaring 21 zegt: "*Het is volbracht!*" Ook Paulus onderwijst dat niets van de Wet van God teniet wordt gedaan (Romeinen 3:31) en dat het gehele Woord van God instructies zijn van rechtvaardigheid (2 Timotheüs 3:16-17).

Elke poging om te suggereren dat de dag van de Sjabbat is veranderd of is afgeschaft genereert heel veel onoplosbare conflicten. De meeste hebben betrekking op de tien geboden als "tien" geboden, niet negen. Dus waar is de letterlijke toepassing van het vierde gebod dan naartoe gegaan?

Op welke manier wordt onderwezen dat de Sjabbat is veranderd of werd afgeschaft?

Er zijn maar twee doctrines die worden gebruikt om de Sjabbat van de 7e dag af te schaffen.

1) Eén doctrine verandert de Sjabbat van de 7e dag naar een sjabbat op de 1e dag. Er wordt betoogd dat de Heer deze dag heeft veranderd. De moderne protestantse theologie heeft deze doctrine grotendeels verworpen. Het staat vast dat er geen enkel vers in de Bijbel staat om een dergelijke verandering te ondersteunen. Je ziet bijna geen gelovigen meer die letterlijk op de zondag rusten.

2) De andere doctrine die wordt gebruikt om het houden van de Sjabbat op de 7^e dag af te wijzen is gebaseerd op Hebreeën 4:3. Als gelovigen zijn we zogenaamd elke dag in de rust van Heer, waarmee het houden van een Sjabbat op de 7e dag achterhaald zou zijn.

Wat gebeurt er als we deze doctrine, gebaseerd op Hebreeën 4:3, echt gaan bestuderen en toetsen?

Onderwijst Hebreeën 4:3 echt dat we als gelovigen nu al Zijn rust zijn binnengegaan?

Als we vanuit Hebreeën 4:3 niet kunnen bewijzen dat de gelovigen nu al Zijn rust zijn binnengegaan, dan blijkt de pijnlijke realiteit dat het afschaffen van de rust op de Sjabbat een ernstige leerstellige fout is.

Hebreeën 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ...

Als iemand zegt:

"Omdat wij tickets voor Disneyworld hebben gekocht, gaan we Disneyworld binnen."

Geeft die verklaring dan enige aanwijzing over het moment waarop de persoon die deze tickets heeft gekocht echt Disneyworld binnengaat, of überhaupt binnengaat?

Nee, helemaal niet.

Het is gewoon een uitleggende verklaring, dat de eigenaar van het ticket op zeker moment Disneyworld mag binnengaan.

Als iemand nu zou zeggen:

"Omdat wij tickets voor Disneyworld hebben gekocht, gingen we Disneyworld binnen."

Uit deze verklaring weten we dat de degene, die de tickets al heeft gekocht, Disneyworld ook al heeft bezocht.

Het bovenstaande laat zien dat het uitmaakt hoe je dingen formuleert. Woorden betekenen dingen. Hebreeën 4:3 gebruikt het woord gaan ... binnen, niet gingen binnen. Die woordkeuze is uiterst belangrijk

Zo is er ook verschil tussen de volgende verklaringen:

1) *"Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ..."* (Dit bewijst niet dat we nu al Zijn rust zijn binnengegaan)

2) *"Wij die tot geloof zijn gekomen, gingen immers de rust binnen, ..."* (Dit zou bewijzen dat we Zijn rust zijn binnengegaan)

De eerste verklaring is precies zo geschreven als Hebreeën 4:3. De tweede verklaring geeft aan hoe Hebreeën 4:3 zou moeten zijn geschreven als het zou betekenen dat de gelovigen nu al Zijn rust zijn binnengegaan. Dit is gewoon een kwestie van grammatica.

Elke Bijbelstudent zou zich nu al grote zorgen maken over de *"We zijn nu in de rust van Christus"*-doctrine. Hebreeën 4:3 wordt gebruikt om met absolute zekerheid te onderwijzen, dat de gelovigen Zijn rust al zijn binnengegaan (verleden tijd). Maar we hebben zojuist laten zien dat een dergelijke zekerheid absoluut misplaatst is.

Waarom zou je zo'n groot vertrouwen hebben in een wankel interpretatie van één vers, waarmee het model van en het houden van de Sjabbat op de 7e dag wordt afgeschaft? Wat de motivatie ook is, het verandert niet hoe deze tekst is opgeschreven. Als iemand bovenop een boomstronk verklaart dat er "nooit een boom heeft gestaan", maakt nog steeds niet dat het waar is. We kunnen Hebreeën 4:3 niet iets laten zeggen dat er niet in staat.

Om te begrijpen wat Hebreeën 4:3 echt onderwijst, hebben we de context nodig.

Wat onderwijst Hebreeën 4 echt?

Om Hebreeën 4 te begrijpen, is het belangrijk dat je Hebreeën 3 begrijpt.

Hebreeën 3:7-11

Daarom, zoals de Heilige Geest zegt: Heden, indien u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet, zoals bij de verbittering, op de dag van de verzoeking in de woestijn. Daar hebben uw vaders Mij verzocht; zij hebben Mij op de proef gesteld en Mijn werken gezien, veertig jaar lang. Daarom ben Ik toornig geworden op dat geslacht en heb gesproken: **Altijd dwalen zij met hun hart, en zij hebben Mijn wegen niet gekend.** Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: **Mijn rust zullen zij niet binnengaan!**

Hieruit leren we dat Israël de Geboden van God niet op hun hart hadden geschreven, zoals hun was opgedragen. Daardoor kenden ze de wegen van God niet, en mochten ze Zijn rust niet binnengaan.

Zie je ook dat Zijn "rust" gelijkgesteld wordt aan het binnengaan van het Beloofde Land.

Is dat al gebeurd?

Niet echt ... Jozua leidde Israël het Beloofde Land binnen, maar die gebeurtenis was een profetische voorafschaduwing van de toekomst.

De naam Jozua is in het Hebreeuws Jehosjoea. Jehosjoea, de verkorte naam is Jesjoea, is dezelfde naam die aan onze Messias werd gegeven. Dat is niet per ongeluk.

Eén van de dingen die Hebreeën 4 duidelijk wil maken is dat dit een profetisch beeld is van wanneer onze Hebreeuwse Messias Jesjoea ons in de beloofde rust zal brengen, net zoals Jozua dat lang geleden heeft gedaan.

Wil je meer weten over hoe en wanneer dit gebeurt, lees dan de profetie van Ezechiël 40-48, waarin wordt geïllustreerd dat we bij de terugkomst van onze Messias uit de vier hoeken van de aarde bijeen worden gebracht om naar het land te gaan waar onze Messias 1000 jaar lang zal regeren. Straks meer daarover

Hebreeën 3:12-15

Zie erop toe, broeders, dat er nooit in iemand van u een verdorven hart zal zijn, vol ongeloof, om daardoor afvallig te worden van de levende God; maar vermaan elkaar elke dag, zolang men van een heden kan spreken, opdat niemand van u verhard zal worden door de **verleiding van de zonde**. Want wij hebben deel aan Christus gekregen, als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof **tot het einde toe onwrikbaar** vasthouden, terwijl er wordt gezegd:...

De auteur van Hebreeën leent van de lessen die we kunnen trekken uit de rebellie van Israël, en waarschuwt de mensen uit de tijd van Paulus om niet dezelfde fout te maken als de mensen in de woestijn. In Hebreeën 3 wordt heel duidelijk gesteld dat het mogelijk is om *"afvallig te worden van de levende God,"* doordat je *"verhard wordt door de verleiding van de zonde."* De auteur van Hebreeën moedigt ons aan om het geloof *"tot het einde toe onwrikbaar vast te houden."* Dus staat *"het einde"* in verband met ons doel, de *"rust"* die we zullen binnengaan.

Zijn we al bij het "einde" aangekomen? Nee, dat zijn we nog niet. Om dit verder te illustreren, de meesten wachten nog steeds hartstochtelijk op het aanbreken van de "EIND-tijd".

Zoals bij elke waarschuwing, waarschuwt de auteur ons voor ernstige en zeer reële mogelijkheden. Deze waarschuwingen worden gegeven omdat die dingen echt kunnen gebeuren, en blijkbaar zijn gebeurd. Als deze dingen onmogelijk zouden zijn, dan is de waarschuwing eigenlijk nutteloos.

De auteur schrijft heel duidelijk aan de gelovigen. Hij noemt hen "*broeders*" en verklaart dat ze "*mede deelgenoten zijn in Christus*." Alleen als je "*in God*" bent, kun je "*wegvallen van God*." Daarmee wordt vast op een aantal theologische tenen getrapt, maar het is de realiteit. We "*delen (alleen) in Christus*" ALS we "*vasthouden tot het einde*."

Nu zijn we dus overgegaan van het bespreken van OF we Zijn rust zijn binnengegaan, naar het bespreken van WANNEER we die rust binnengaan. Namelijk, "*in het eind*" ALS "*we blijven vasthouden*."

Hebreeën 3:15-19

... Heden, als u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet, zoals in de verbittering. Want hoewel sommigen die stem gehoord hadden, hebben zij Hem verbitterd, maar niet allen die onder leiding van Mozes uit Egypte waren getrokken. Op wie is Hij dan veertig jaar lang vertoornd geweest? Was het niet op hen die **gezondigd** hadden, van wie de lichamen zijn gevallen in de woestijn? **En aan wie heeft Hij gezworen dat zij Zijn rust niet zouden binnengaan, dan aan hen die ongehoorzaam geweest waren?** Zo zien wij dat **zij niet konden ingaan vanwege hun ongeloof.**

Wat veel hedendaagse theologen frustreert is dat degenen die zondigden en ongehoorzaam waren, ook als ongelovigen werden gezien. Zag je dat?

Dit is een uitdaging voor veel moderne doctrines, die op allerlei manieren gehoorzaamheid en geloof/vertrouwen proberen te scheiden. Net zoals Jakobus onderwijst zijn die twee echter altijd met elkaar verbonden (Jakobus 2:14-20). Het wordt in de Bijbel als volgt onderwezen:

Als we geloven in het Woord van God (erop vertrouwen), dan volgt daaruit dat we gaan doen wat we geloven.

Als we niet geloven in het Woord van God (er niet op vertrouwen), dan volgt daaruit dat we ongehoorzaam worden aan het Woord van God.

Overweeg het volgende voorbeeld ...

Als je werkelijk gelooft (erop vertrouwt), dat een boom wordt geraakt door de bliksem, dan neem je afstand van die boom. Je doet iets om weg te komen. Het geloven kwam eerst, maar je gedrag wordt vervolgens bepaald door wat je gelooft.

Wat we in ons hart geloven, is wat we zullen doen. Het is dus niet per se vanwege de ongehoorzaamheid van Israël dat ze de rust niet zijn binnengegaan, maar hun gebrek aan geloof. Ze schreven Zijn Woord niet in hun hart.

Omdat zij Zijn Woord niet in hun hart hadden geschreven (geloof), was het resultaat dat ze het Woord van God niet hebben gedaan.

Wat we proberen te zeggen is dat de ongehoorzaamheid in Hebreeën 3:19 wordt gelijkgesteld aan ongeloof.

We lezen het nog een keer:

Hebreeën 3:18-19

En aan wie heeft Hij gezworen dat **zij Zijn rust niet zouden binnengaan, dan aan hen die ongehoorzaam geweest waren?** Zo zien wij dat **zij niet konden ingaan vanwege hun ongeloof.**

Wat heeft Hebreeën 3 neergelegd als de context voor Hebreeën 4?

We hebben geleerd dat het opstandige Israël de rust van God niet is binnengegaan vanwege hun ongeloof en ongehoorzaamheid. We moeten van hun voorbeeld leren. We moeten ervoor zorgen dat we niet afvallen van God, door te zondigen en ongehoorzaam te zijn in ongeloof. Als we deze waarschuwing negeren, en er geen acht op slaan, dan schetst Hebreeën 4 de gevolgen.

Hebreeën 4:1 (NBG)

Laten wij daarom op onze hoede zijn, **dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot Zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven.**

Dit vers is problematisch voor degenen die geloven dat we Zijn rust al zijn binnengegaan. Als we Zijn rust al zijn binnengegaan, hoe zouden we dan achter kunnen blijven? We zagen al eerder dat de lezers van deze brief worden beschreven als broeders in de Messias. Zij geloven dus al! ... Maar ondanks hun geloof, worden ze gewaarschuwd dat ze Zijn rust niet zullen binnengaan als ze ongehoorzaam zijn. Daarom moet duidelijk zijn dat de gelovigen nog niet in Zijn rust zijn.

Dit bewijst dat ons huidige geloof niet hetzelfde is als huidige rust ... Ons huidige geloof zal ons LATER rust geven.

Zij die geloven, maar ongehoorzaam worden, verliezen hun rust die ze LATER zouden ontvangen.

We gaan dus aan het einde de rust in, omdat we begrijpen dat de *"belofte van tot Zijn rust in te gaan ... nog (steeds) bestaat."* Als wij, als gelovigen, Zijn rust al zijn binnengegaan, dan was die belofte al vervuld, en hoeven we niet meer te wachten.

Daarom moedigt de auteur van Hebreeën ons aan om standvastig te zijn tot het eind, om Zijn rust binnen te kunnen gaan:

Hebreeën 3:14

...Als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof **tot het einde toe onwrikbaar vasthouden,**

We delen in de rust van Christus, als we een standvastig vertrouwen hebben tot het eind.

Hebreeën 4:2

Want ook aan ons is **het Evangelie verkondigd, evenals aan hen.** Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het **niet met geloof gepaard ging** bij hen die het hoorden.

Dit brengt ons bij het vers in kwestie:

Hebreeën 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft: Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij niet binnengaan! En dat terwijl Zijn werken al sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn.

We hebben in Hebreeën 4:1 al vastgesteld dat de belofte van tot Zijn rust ingaan nog steeds bestaat. Ook hebben we in hoofdstuk 3 vastgesteld dat wij, als gelovigen, een waarschuwing krijgen om niet tekort te schieten, zodat we Zijn rust niet zouden binnengaan. Zo bepaalt of we **tot geloof gekomen zijn (verleden tijd)**, of we Zijn rust binnengaan. Zoals hoofdstuk 3 heel duidelijk aangeeft, gebeurt dit nadat we **onwrikbaar vasthouden** tot het eind. Dan zullen we die rust binnengaan. We kunnen vers 1 niet tegenspreken. Het is duidelijk dat we die rust pas binnengaan nadat we hebben voldaan aan de waarschuwing, die de auteur van Hebreeën ons geeft. Israël rebelleerde in de woestijn en ging die rust niet binnen.

Hebreeën 4:4-5

Want Hij heeft ergens over de zevende dag als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust. En op deze plaats opnieuw: Zij zullen Mijn rust niet binnengaan!

De auteur van Hebreeën maakt duidelijk dat de zevende dag een dag is waarop we rusten van al onze werkzaamheden. Vers 1 zegt dat deze dag nog niet is aangebroken. Vers 2 geeft aan dat degenen in de woestijn hetzelfde Evangelie van het Koninkrijk hebben ontvangen als wij. Vers 3 geeft aan dat we deze rust zullen binnengaan, nadat wij het geloof tot het einde toe hebben vastgehouden. Vers 4 geeft het verband aan van de zevende dag met het Evangelie van het Koninkrijk, dat in vers 2 wordt genoemd.

Wat heeft het patroon van de zevende dag te maken met het Koninkrijk dat nog komt?

Daarin brengt een grondige studie van Gods Woord veel verheldering.

Het patroon van 7 dagen en de Dag van de Heer als een Sjabbat

We zullen ontdekken dat de Sjabbat op de 7e dag een profetische schaduw is van de rust die JHWH met ons zal hebben, net zoals Hij dat deed na de schepping.

Hebreeën 9:28 WV

Zo is ook Christus eenmaal geofferd, om de zonden van allen op zich te nemen; **de tweede maal** zal Hij niet wegens de zonde **verschijnen maar om hen te redden** die naar Hem uitzien.

We worden bevrijd op het moment van die opstanding:

Daniël 12:1-2

In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek. **En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.**

De opstanding gebeurt op de 7e dag. De 7e dag is de "laatste dag" van een week. Dit kan ook de "laatste dag" genoemd worden, zoals Martha dat correct aangaf:

Johannes 11:24

Martha zei tegen Hem: Ik weet dat Hij zal opstaan bij de opstanding op de **laatste dag**.

Een andere verwijzing naar de "laatste dag" staat in Johannes 6:54, opnieuw in de context van de opstanding.

Johannes 6:54

Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de **laatste dag**.

Nu gaf Jesjoea ook aan dat Hij de Heer is van de Sjabbat:

Mattheüs 12:8

Want de Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat.

In onze studies "**De profetie van de Schepping**" en "**De Vierde en de Zevende Dag (3 delen)**" zien we dat elke dag van de schepping de 6000 jaar van de mens vertegenwoordigen waar hij werkt, gevolgd door de 1.000 jaar van het rusten in Hem wanneer onze Messias terugkeert en we worden bevrijd of gered.

We weten ook dat de opname zal plaatsvinden als onze Messias terugkeert, (Zie Mattheüs 24).

Niet alleen zal Hij op de laatste dag terugkeren, en zal de opstanding plaatsvinden, maar Hij zal ook 1000 jaar lang regeren, en dat heeft te maken met de laatste dag.

Openbaring 20:4-6

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

We worden bij Hem gebracht op de Dag van de Heer.

2 Thessalonicenzen 2:1-2

En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn.

Als je gaat onderzoeken wat de Dag van de Heer inhoudt, dan kom je al snel tot de conclusie dat er tijdens deze "Dag" veel dingen gaan gebeuren. Daarom concluderen veel mensen dat het niet om een letterlijke dag van 24 uur gaat. En dat is absoluut waar. Maar er is meer dat we moeten weten.

Petrus schrijft dat de Dag van de Heer zal komen als een dief in de nacht. Dit is een verwijzing naar de wederkomst van onze Messias Jesjoea.

2 Petrus 3:10

Maar de **dag van de Heere** zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden.

Hier vertelt Petrus ons dat de hemel en de aarde voorbij zullen gaan op de Dag van de Heer.

We hebben net in 2 Thessalonicenzen 2 gelezen, dat de wederkomst van Jesjoea begint op de Dag van de Heer, toch zal Hij 1000 jaar regeren op aarde (Openbaring 20:4).

Hoe kan dit allemaal gebeuren op de "Dag van de Heer" als het slechts één dag is?

We weten dat de hemel en de aarde niet voorbij zullen gaan tot het 1000 jarig rijk ten einde is, maar Thessalonicenzen vermeldt dat de Dag van de Heer begint bij de wederkomst van onze Messias, aan het begin van de 1000 jaar.

Dus waarom lijkt deze dag de 1000 jarige heerschappij van onze Messias te weerspiegelen?

Omdat de "Dag van de Heer" staat voor een dag van duizend jaar, niet slechts een periode van 24 uur.

2 Petrus 3:8

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

Openbaring 20:4

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. **En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.**

Dus, de Dag van de Heer is 1000 jaar lang.

Dit is de 7e periode van 1000 jaar. De 7e dag kennen we in de Bijbel als de Sjabbat.

Deze 1000 jarige dag van de Sjabbat is de periode dat we samen met de Messias leven en regeren in het Land.

Zoals we eerder vermeldden, is dit de reden waarom onze Messias zei dat hij de Heer is over de Sjabbat ... de Sjabbat waar Hij naar verwijst is de Dag van de Heere ... Daarom is het Zijn dag ... de Dag van de Heere is niet zomaar een dag, het is de dan van de Sjabbat waarover Hij 1.000 jaar lang zal heersen of regeren.

Wanneer Jesjoea zichzelf de Heer van de Sjabbat noemt, is dat in de context van Zijn onderwijs versus het onderwijs van de Farizeeën. Hij verklaart dat Hij de ultieme autoriteit heeft met betrekking tot hoe de Sjabbat moet worden gehouden.

Waarom?

Jesjoea wil aangeven dat Hijzelf de Sjabbat vertegenwoordigt. Net zoals alle voor- en najaarsfeesten in Leviticus 23 profetisch naar de Messias verwijzen, zo doet de Sjabbat dat ook.

Zou het niet logisch zijn dat, als de Sjabbat profetisch laat zien wat de Messias tijdens de 1.000-jarige Dag van de Heer doet, Hij ook het meest gekwalificeerd is om die te interpreteren?

Natuurlijk!

Contextueel verwijst Jesjoea naar de Sjabbat op de 7e dag, maar profetisch vertegenwoordigt de Sjabbat symbolisch de "Dag van de Heere", die nog in de toekomst ligt.

Lukas 6:5

En Hij zei tegen hen: De Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat.

We zijn nog niet in die rust, maar we kijken er naar uit.

Hebreeën 4 gaat verder:

Hebreeën 4:4-9

Want Hij heeft ergens over de zevende dag als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust. En op deze plaats opnieuw:

Zij zullen Mijn rust niet binnengaan!

Omdat dus het feit blijft dat sommigen deze rust binnengaan, en dat zij aan wie het Evangelie eerst verkondigd was, niet binnengegaan zijn vanwege hun ongehoorzaamheid, bepaalt Hij opnieuw een zekere dag, namelijk heden, wanneer Hij zo lange tijd daarna door David zegt (zoals al eerder gezegd is):

Heden, als u Zijn stem hoort,
verhard dan uw hart niet.

Want als Jozua hen al in de rust gebracht had, zou God daarna niet gesproken hebben over een andere dag. Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God,

Heb je dat begrepen?

Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God,

Nogmaals ...

Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God,

Hebreeën 4:10

Want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

Wanneer rusten we van die werken? Nu?

Nee ... Hebreeën 4 geeft al aan dat we later zullen rusten. Openbaring 14 geeft ook aan dat de rust van onze werken pas later zal plaatsvinden.

Openbaring 14:13

En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf: Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, **opdat zij rusten van hun inspanningen**, en hun werken volgen met hen.

Laten we doorgaan met Hebreeën 4 ...

Hebreeën 4:11-13

Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen. Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

Dus, volgens Hebreeën zijn we nu nog niet aan het rusten.

We wachten op die rust.

Terwijl we wachten wordt ons verteld dat we niet ongelovig moeten worden, of ongehoorzaam.

Als onderdeel van die gehoorzaamheid wordt ons verteld dat er voor de gelovigen nog een Sjabbatrust overblijft.

En weet je ... zelfs wanneer de Sjabbat profetisch is vervuld, en onze Messias ons de rust geeft tijdens Zijn 1000 jarige regering, moeten we NOG STEEDS letterlijk de Sjabbat houden.

Jesaja 66:23

En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan **en van Sabbat tot Sabbat** alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE (JHWH).

De Sjabbat zal nog steeds bekend zijn tijdens de Sjabbatregering van onze Messias, ook al wordt de profetische betekenis van de Sjabbat tijdens het duizendjarige rijk vervuld.

Des te meer reden om vandaag de dag de Sjabbat nog steeds te houden, want die was er al vanaf het begin.

Conclusie: de Sjabbat is een dag voor de gehele mensheid om te rusten, om Gods schepping te erkennen en om uit te kijken naar de dag dat Hij rust geeft aan de wereld. De auteur van Hebreeën vertelt ons dat we, als we trouw zijn, die rust zullen binnengaan bij de opstanding. Hij zegt niet dat we de Sjabbat niet langer moeten houden, of dat Jesjoea de Sjabbat vervangt, of iets dergelijks. Integendeel, Hij zegt dat "**er een sabbatrust overblijft voor het volk van God**". Wat is een betere manier om naar die rust op de Sjabbat uit te kijken dan om Gods gebod te houden en te rusten op de dag van de Sjabbat die Hij bij de schepping heeft ingesteld?

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)